

ANY X.-NUM. 3.033

BARCELONA, DIVENDRES 4 DE JULIOL DE 1913

UN NÚMERO, 5 CÉNTIMS

SORDERES

El Dr. March, diari especialista a Barcelona que posseeix l'apparell elèctric Kinésiphone del doctor Maurice de Paris, per a tractar les sorderes per la reducció de l'oid.

Dr. MARCH, ex-ajudant del doctor MOURA, de Burdeus.

Garganta, naq i oids.—Fontanella, 15, primer, primera

Una digna resposta

El senyor Bastardas

i "La Publicidad,"

El diari pròximament monàrgic del carrer de Barberà, publica en sa edició d'hui un llarg editorial destinat exclusivament a mortificar al nostre il·lustre amic i corregidori senyor Bastardas.

Es l'editorial de referència una violenta esquissada del veri emmagatzemat temps ha en el cos de certs prohoms i prohomenets del llampant i ja destenit reformisme. En aqueste conte, el baix escrit del confrare no mereixeria resposte de cap mena. Però és el cas que entre les punxades d'ironia feixuga que constitueixen l'article, s'hi barreja'n algunes veritables calumnyes, plenes de mala intenció, però inversibles per a tots els qui coneixen la lleialtat del senyor Bastardas.

Segurs de la falsetat de les acusacions de caràcter polític que fa el diari camaleònic al senyor Bastardas, un redactor del nostre diari visita ahir al digníssim diputat provincial en el seu domicili, per a escoltar dels seus llavis la resposta que calia fer a les afirmacions calumnyoses del periòdic transformista.

El senyor Bastardas, dins de la més afectuosa cortesia, se negà de cop a dir res en resposta a "La Publicidad," declarant que li fan algunys aqueixos petitiuves i que ademés li sab greu disputar amb antics companys (per més que avui no sab del cert qui escriví aquell diari) que tant haurien de callar.

No obstant a les preguntes concretes del nostre redactor, el senyor Bastardas va declarar lo següent, que fidelment recullim:

"—Lo que jo vaig dir a la Diputació va ésser senzillament — i salvant i fins elegiant les persones que no regoneixia l'existència de la minoria reformista.

—Per què? Perque ni el senyor iMigd ni el senyor Forcadà van ésser proclamats candidats ni elegits pel partit reformista, ni com a reformistes. Foren d'emprar tots els meus legals a fi de impedir que s'estableixin W. C. en els vaixells aeris.

Centenars de milers de ciutadans ianxis han firmat ja questa petició i sembla no serà impossible que la Cambra de diputats o el Senat de Washington adopti un dia d'aquests una moció que donagi completa satisfacció als peticionaris. També fóra possible que la diplomàcia internacional hagi d'ocupar-se de questa qüestió. La qüestió no és per a menys.

L'Exposició d'Indústries Elèctriques

En les noves oficines de l'Exposició Internacional, se reuniuen ahir mateix les comissions de Propaganda i Ingressos, per a acordar lo que té de fer-se durant el curs de l'exposició.

Per demés, és absolutament fals que jo degui l'elecció als reformistes; i sobre tot és fals que jo hagi visitat a cap reformista demandant-li el vot. Vaig rebre oferiments espontanis d'antics republicans més o menys distanciats de nosaltres, i a tots vaig recomanar la candidatura integrada de l'U. F. N. R.

Són dels qui va oferir-me el seu valíssims concurs i va interessar-se per la meva elecció qui fou l'ex-diputat provincial senyor Puigpíqué; però aquest antic corregidorí i un dels primers que va donar-se de baixa del Círcol Republicà de la Plaça del Teatre a l'acordar aquest casino ingressar en el reformisme.

Als admès públic i notori que en la campanya electoral, hi havia d'alçar als reformistes, vaig censurar clarament la seva actitud.

Si vol que li digui la meva impressió personal respecte les eleccions darreres, aquí té: els reformistes catalans i de bona fe van votar-nos; però aquestes, més que reformistes, són republicans encarrerits i desorientats. Els reformistes militants varen votar als lerrouxistes, per ona a nosaltres.

Heus aquí lo que'n digué el senyor Bastardas. Les seves paraules estan plenes de veritat i de dignitat. En la seva serena defensa hi ha una noblesa de que careixia l'atac d'aquells pretenses republicans d'abuena cepa, com els maiteixos s'anomenen, que tot fent les seves peculiars tombar les políiques estan a punt de caure dins el camp de la monarquia.

Cordialment ens acomiadarem del senyor Bastardas. Ja hem a la llinda de la porta quan el diputat provincial per Barcelona, tot estrenyent-nos la mà, ens diugué:

—Ahí tinc la satisfacció de dir-li que cada dia són més els reformistes que estan penedits d'haver-se separat de nosaltres per a anar qui sab a ont.

A quarta plana: Espectacles i Secció Comercial.

Banquet al Dr. Fargas

Com a premi a l'esforn realitzat pel Dr. Fargas en la celebració del primer Congrés de Metges de Llengua Catalana, alguns metges li han dedicat un banquet a la Maison Dorée.

Assistiren a dit acte els presidents d'hospital, els ponents i Junta organitzadora del Congrés, que eren els doctors Esquerdo, Cardenal, Macaya, Fàbregas, Freixas, Verderan, Salvat, Gallart, Dalmau, Rogés, Borràs, Celis, Pujol i Brull Bassedes, Guerra, Tarruell, Pons i Pasqual, Arruga, Pla i Armengol, Moragas, Pi Sufer, i s'adheriren els doctors Bonet, Battles, Ribas i Ribas i Clotet, que per ocupacions imprescindibles se vegeuen privats d'assistir-hi personalment.

A l'esfornjar el xampeny brindaren els doctors Esquerdo, Fàbregas i Pi Sufer, oferint l'obsequi a l'homenatjat, dedicant elogis a la personalitat del doctor Fargas, i fent vot per a l'exèrcit dels Congressos successius. El doctor Fargas agrà les mostres d'afecte i va recordar la gènesis del Congrés salvant-lo com un nou ésser que ve a la vida amb una gran potencialitat, del que cal esperar molt, i desejant que la ciència catalana, que tot just comença a manifestar-se com a acció col·lectiva, pugui conquerir en el camp de la ciència el lloc d'honor que tots els biòlegs catalans per a ella desitgen assolir. El doctor Bassedes donà l'omelia de les adhesions. L'acte sigué cordialíssim i animat.

Contra la guerra impopular

L'eterna ineptitud

En la conferència d'Algecires se decreta l'intervenció d'Espanya en el Marroc, una mena decret al protectorat: no pas, ni molt menys, l'ocupació armada, sinó una acció de policia, fiscalitzadora i de manteniment de l'ordre. El tractat franco-espanyol concreta geogràficament i políticament l'acció espanyola. Per ell haviem de nomenar un «jalifa» en la nostra zona i aquest «jalifa» amb els seus organitzaria la vida marroquina, subjectant-se a l'autoritat espanyola.

Diplomàtics, polítics, africans, havien de trobar un home amb prop talent i influència entre els kabiliens per a lograr amb la seva eficacia la transformació de la vida marroquina, fent-la accessible als europeus. En Fernández Silvestre, segons El País, indica el Raisuli. Era home de poder i de prestigi. Però Madrid ordenava, Madrid seguia amb l'eterna clarividència seva, que ha fet que tots els pobles s'hagin emportat, cada un lo que hi ambicionava, troços dels dominis espanyols, i Madrid rebutjà el Raisuli i imposa a l'actual príncep, fent-lo entrar a Tetuà, per a major desacerat, el dia de la Pasqua mahometana, en mig de la tropa cristiana.

Al Raisuli qui'n deixà entrar sense disparar un tret a Tetuà, Alzazarquiví i Larache, sel persegui, se posà en llibertat i anells aquells que tenia presos i confiscaren els seus camps, i s'arriba a detectar la seva dona i els seus fills. La guerra no triga a esclarir. No sabem si aprofitar-se de l'enemic poderós que hauria estat per a l'emicí i per avarícia representant d'Espanya i feu ostensible la seva força. A Catalunya n'han sabut més els senyors madrilenys d'aprofitar Raisuli.

Ara és a Tanger potser per a aparentar una no intervenció en la guerra, potser per a tornar a fer-se valdre, després de mostruar les kàbiles formades en batalla. I altra volta desapropifaren, per orgull d'hidalgos, un epòs parller, quel moro prestigiós sembla oferir. Se clamarà la necessitat de la guerra per vanitats, per a que puguen reproduir l'entrada d'O'Donnell a Madrid, com si el Zanjón i Biacabatò no fossin dos episodis històrics inesborrables.

Ara és a Tanger potser per a aparentar una no intervenció en la guerra, potser per a tornar a fer-se valdre, després de mostruar les kàbiles formades en batalla. I altra volta desapropifaren, per orgull d'hidalgos, un epòs parller, quel moro prestigiós sembla oferir. Se clamarà la necessitat de la guerra per vanitats, per a que puguen reproduir l'entrada d'O'Donnell a Madrid, com si el Zanjón i Biacabatò no fossin dos episodis històrics inesborrables.

El miting monstre que demà a la nit es celebrarà en el Teatre Euterpe de la mateixa ciutat, promet tenir una excepcional importància.

Hi pendrà part tots els elements avançats dels oradors, sense distinció de matíos.

Aquest miting serà el quart dels celebrats en aquella ciutat.

Donat l'entusiasme creixent que en els tres primers actes ha regnat, és de creure que al miting de demà hi assistirà una gran gentada.

El miting de Lleida

de Mataró

Un èxit enorme constituirà el gran miting que abans d'ahir a la nit es celebra en el Centre Obrer de Mataró.

Hi assistí una gentada immensa, que no pogueren inquirir en l'espaiosa sala d'actes d'aquesta entitat, vessada per les dependències contiguës i les escales.

Era un bell espectacle el que oferia

aquesta abigarrada multitud, essencialment obrera, en la qual es remarcava la presència de moltes dones, vibrant d'indignació contra la guerra.

Eren aproximadament dos quarts de deu quan aparegueren els oradors en la tribuna, essent acusat amb xardorosos aplaudiments.

Presidí l'Artur Garriga, qui obrí l'acte amb breus paraules d'obertura.

Seguidament pronunciaren discursos Antoni Ribell, de la Juventut F. N. R. de Mataró; Enric Floris, del Centre Radical; Linares de la Juventut F. N. R.; J. Roldós, del Grupu Revolucionari Socialista; Francisco V. Carreño i Leon Rocha, de la Juventut Socialista; Pierre, pel Grupu "La Revolta"; i Andreu Nin.

Els parlaments foren tots una violenta diatriba contra l'obra del govern pseudo-liberal del Romanones; una argumentació documentada i contundent contra la estúpida aventura del Marroc; una crida a tots els elements avançats per a que oponin a la boja política imperialista del govern una acció energica i decisiva.

El públic acullí amb formidables ovacions els discursos dels oradors, ènergics i eloquents.

L'acte acabà en mig d'un immens entusiasme, esclatant el públic, al finalitzar el miting, en sorollós aplaudiments i en crits estentoris d'Abaixa la guerra i Visca la vaga general!

Al Raisuli qui'n deixà entrar sense

disparar un tret a Tetuà, Alzazarquiví i Larache, sel persegui, se posà en llibertat i anells aquells que tenia presos i confiscaren els seus camps, i s'arriba a detectar la seva dona i els seus fills. La guerra no triga a esclarir. No sabem si aprofitar-se de l'enemic poderós que hauria estat per a l'emicí i per avarícia representant d'Espanya i feu ostensible la seva força. A Catalunya n'han sabut més els senyors madrilenys d'aprofitar Raisuli.

Ara és a Tanger potser per a aparentar una no intervenció en la guerra, potser per a tornar a fer-se valdre, després de mostruar les kàbiles formades en batalla. I altra volta desapropifaren, per orgull d'hidalgos, un epòs parller, quel moro prestigiós sembla oferir. Se clamarà la necessitat de la guerra per vanitats, per a que puguen reproduir l'entrada d'O'Donnell a Madrid, com si el Zanjón i Biacabatò no fossin dos episodis històrics inesborrables.

El miting d'aquest miting ha sigut acollit amb gran entusiasme. Alguns dels pobles propers a Lleida es disponen a enviar representacions a l'acte.

Tot fa esperar que'l miting de demà constituirà un èxit formidable.

Convocatoria

Es prega als federats nacionalistes del districte novè (Camp de l'Arpa) no deixin d'assistir a la reunió que tindrà lloc el proper diumenge, dia 6 del corrent, a les quatre de la tarda, en el Centre F. N. R. del districte X. Muntanya, i, per a tractar d'assumptes importants per al partit en aquesta barraca. — Per la comissió, Jaume Clerch.

Varietats

Demà retornarà a Barcelona'l senyor Leroux.

—Ha arribat de Madrid l'exgovernador civil d'aquesta província, senyor Portela.

—Demà's reunirà'l Directori del partit liberal.

C. R. C. "Sang Nova,"

Vilardell, 29.-Hostafrancs

Correligionaris:

Se us convida al Gran Mitin que per a tractar de les qüestions de l'actual moment polític, tindrà lloc el proper dissabte, dia 5, a les deu de la vesprilla. Hi parlarà

D. FRANCESC LAYRET

D. I. RIBERA I ROVIRA

D. XAVIER GAMBUS

D. A. CANALS I CARRERO

D. CARLES ZANNI

D. LLUIS PADRÓ

Per la pau universal i per la República, no hi faltau.

El Consell Directiu.

En el Foment del T. N.

Visita del governador

Ahí tarda, el governador civil senyor Francos Rodríguez, efectua l'anunciada visita al Foment del Treball Nacional.

Esperaven al governador en el local de l'entitat, el president de la mateixa nostre estimat amic senyor Calvet, el de la Cambra Industrial senyor Sedó i els senyors Rahola (F. i P.), Partigas, Bosch, Carranou, Aguilera, Estorch, Graell, Alexandre Bosch, Tríana, Pons, Colomer, Roig i Armengol i altres.

Després de les presentacions, que s'aguanten fets pel senyor Calvet, aquest dirigeix a l'oficina del governador civil unes paraules d'elogio i seguidament comença un discurs contenant algunes consideracions sobre qüestions econòmiques, dedicant particular atenció al projectat tractat de comerç amb França i afirmando que l'apostaria sempre que fos beneficiós per als interessos comercials i industrials dels pàts.

No som opositors als tractats; sols si, que som partidaris dels bons tractats, Ara ens trobem en presència d'un i veiem amb molt de gust que poguem fer, si amb aqueix tractat se poguen exportar a França tot el vi que produïm.

En aquest cas no ens importaria que ens inquidessin nostres mercats de productes estrangers.

En l'any 1906, i en l'any 1911 es renaren arcanços que protegien l'indústria nacional i a l'ampar d'aquests arcanços crearen indústries que no poden arribar desapareixades.

El sentit dels industrials catalans és exportar tots els seus productes manufaturats, i per entendre-ho així no devrem permetre que les manufactures estanguerades vinguin aquí sense obstacles, perquè això significaria la ruïna de l'indústria i la carença

la Superioritat regles especials — que serien les mateixes per a tots els establiments amagistes de la Nació — per als exàmens de cada matèria o grup de matèries.

Quarta (examen Parcial). L'ideal de l'Assemblea és separar la funció docent de la administradora.

La sessió s'acabà a la una.

Segona sessió

A les quatre de la tarda s'obri la sessió baixa la presidència del senyor Pérez Pacheco.

Es posà a discussió el tema tercer: Ensenyanza oficial, llure i col·legiada; ses discòrrencies.

Eren ponents els senyors Crusat Guinich i Marqués, havent presentat exàmens els senyors Parpal, Nogués i Sánchez Castanyar.

S'aprovaren les conclusions, amb l'estimació sobre si l'ensenyament llure col·legiada estaria fiscalitzat per l'Estat; que els alumnes llures per a donar validesa acadèmica als seus estudiis sofriràn exàmen davant els tribunals oficiais sense intervenció de pares.

Sessió de l'Ajuntament

El Governador

A un quart de sis començà la sessió de segona convocatòria, corresponent a la primera setmana. Ocupà la presidència el governador senyor Francisco Rodríguez, i hi assistiren encasos regidors. A la direcció del governador hi pren seient el senyor Collado.

Se llegí i s'aprova l'acta de l'anterior; fent us seguidament de la paraula governamental, el qual diu:

«Sir Alcalde y Sres. Concejales del Ayuntamiento de Barcelona:

Me vais a permitir que interrumpe por unos momentos vuestras sesiones; será brevemente este instante porque no quiero yo, aunque el deseo me lleva a compartir con vosotros cambio de impresiones, perburbar con palabras vanas los trabajos que realizáis y por las condiciones que os llevan y fidoran, que vuestra gestión ha de resultar beneficiosa y fructífera para nuestra querida capital.

Seguidamente el Governador se retirà del Saló de Cent, deixant amb els regidors i acompañant fins a l'escala d'honor per l'alcaldia i el senyor Mir. Entre tant la sessió quedà suspesa per breus moments, reanunciada després baixa la presidència de l'alcaldia.

Despatx ordinari

Diversos

Com que hi ha dues ordens del dia pendents, i un xic de ganes de despistar diàtimes, se'n aproven una pila d'agues a la ocasió en que podíem cooperar a la obra administrativa que està confiada, porque sabem positivament, per los antecedentes y por las condiciones que os llevan y fidoran, que vuestra gestió ha de resultar beneficiosa y fructífera para nuestra querida capital.

Se discuteix novament el dictamen ja discutit tantes vegades i sobre'l qual encara no ha caigut resolució de cap mena, proposant la legalització de les obres efectuades per la companyia del ferrocarril del N. E. d'Espanya.

Combat el dictamen el senyor Vallés i Puig, intervenint en la discussió els senyors Llado i Vallés, Matous, Rius i Carreiras.

Se presenta una proposta incidental firmada pel senyor Llado i Vallés, demanant que se suspendeu aquest debat fins que'l seu facultatiu hagi visitat les obres i dictaminat respecte les rasants dels carros a quell costat.

El ferrocarril de Vallirana

Se discuteix novament el dictamen ja discutit tantes vegades i sobre'l qual encara no ha caigut resolució de cap mena, proposant la legalització de les obres efectuades per la companyia del ferrocarril del N. E. d'Espanya.

Combat el dictamen el senyor Vallés i Puig, intervenint en la discussió els senyors Llado i Vallés, Matous, Rius i Carreiras.

Se presenta una proposta incidental firmada pel senyor Llado i Vallés, demanant que se suspendeu aquest debat fins que'l seu facultatiu hagi visitat les obres i dictaminat respecte les rasants dels carros a quell costat.

Després d'una breu escaramuça la proposta retira.

El senyor Vallés i Puig, davant una pàgina demanant l'abús intollerable de la Companyia del N. E. d'Espanya que ha realitzat la Riera de Magòria, de la manera que a ella li ha semblat, perjudicant als interessos de l'Ajuntament el dia que aquest vulga perllongar la Gravina per a quell costat.

Després d'un llarg debat en el qual intervenen tots els regidors esmentats, se vota nominalment el dictamen essent rebutjat per 28 vots contra 4.

Alguns firmants del dictamen a l'hora de votar, se refieren.

Expliquen el vot els senyors Pach i Abadal.

Després, amb arranjament a la llei, se sospenen les sessions per a quells regidors se vota nominalment el dictamen essent rebutjat per 28 vots contra 4.

Alguns firmants del dictamen a l'hora de votar, se refieren.

Expliquen el vot els senyors Pach i Abadal.

Després, amb arranjament a la llei, se sospenen les sessions per a quells regidors se vota nominalment el dictamen essent rebutjat per 28 vots contra 4.

Creu el senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal, diu, té'l devoir de respectar l'art de les generacions passades, com nosaltres respectem les seves obres encara que no les comprenem com cosa nostra amb el monument del Pitarrà que per a nostra generació no és més que un enterrament (Rialles).

Un regidor que contesta al senyor Martorell que no deu tolerar-se tal cosa, puix el senyor arquitecte municipal

El present existent ja que no s'aprecia més que el seu nom. El Consell d'Administració del Poble Català, que ha estat dissolt i substituït per un nou Consell d'Administració, ha estat dissolt i substituït per un nou Consell d'Administració.

La Conjunció

S'ha reunit el comitè de Conjunció republicano-socialista, acordant persistir en les campanyes sostingudes sempre pels conjunitors.

Del feu d'Avila

El general Aranda ha estat a Avila, en nom del rei, a entençar-se de l'estat dels fets i dels danyos causats per l'incendi.

Els als carrees vagants

S'assegura que el 27 del passat juny va oficial a l'arxidiòclic el queile de clavagueres, senyor Lomí, donant compte del deplorable estat del carrer del carrer d'Ambaixadors, ont va ocurrir la desgracia de la màquina explosiva.

També's diu que l'ofici no ha arribat al seu destí.

Parla en Romanones des de l'"Heraldo,"

Madrid. — En les declaracions que han fet en Romanones en l'"Heraldo" i que publicen en la "Serra d'ahir", el compte diu que se opina sobre l'evolució d'aquesta matinada es donaven com a segurs aquests nomenaments: Don Lluís Armínian, per a la Direcció general de Correus i Telègrafs; don Félix Benítez, de Lugo, per a la de Propietats, i don Antoni Gonzalo i Sánchez de Ocaña, per a la de Contencions.

També's diu que per a proveir la subsecretaria d'Instrucció pública se presenten algunes dificultats per sol·licitar aquest cèrcs d'os o tres candidats influents, i que per tal motiu es podrà aplazar novament la firma del decret.

Així segurament seran firmats els dels governamentals.

A la Cortina hi va destinar don Eusevi Rodríguez Vázquez, governador dimissionari de Navarra i a Valladolid, don Josep de San Martín.

Si en les seves paraules se pogué veure alguna aspiració, fou perquè li varen doldre molt els aliats al partit liberal que va dirigir don Melquiades Alvarez, perquè hi havia en ells el sentir de la punxada de les espines abans que l'aroma de les flors. Aquestes han sigut oblidades i aquest permeteix.

Concedeix gran importància a l'aproximació d'elements valiosos de l'esquerda i creu que és dever d'un Govern monàrquic donar tota mena de facilitats per a l'aproximació.

Aquestes facilitats se donen amb el programa i en aquest hi ha que distingeix dues coses: la doctrina i el procediment.

Res hi ha que separa a les esqueres evidentment del partit liberal, ja que les espiracions d'aquest estan contingudes en les fórmules de la democràcia.

La forma monàrquica és la mateixa en tots els països.

En quant a la qüestió social, en la societat mateixa hi ha que buscan les causes, i sobre elles, no sobre formes de Govern, s'ha de treballar i això den correspondre principalment al propagandista, al polític, a l'home de partit, secundant les teories de l'element exclusivament intel·lectual del seu país.

Quan sorgeix la responsabilitat, la qüestió de procediments adquireix preponderància; no és l'eix desvair de la significació política en el batallar de la vida pública, però tampoc es excusable en el Govern escapat del conjunt de forces socials, entre les contradiccions pressions de les quals opera.

No's pot governar prescindint de l'opinió pública i fins s'ha de governar amb imposicions i de l'opinió.

La història de la seva obra en el ministeri d'Instrucció pública, acabant amb el matrimoní clerical en matèria d'ensenyament.

A Gracia i Justicia va dictar la reial ordre sobre'l matrimoní civil, però sens dubte la realitat no estava preparada per a rebre la reforma i altre ministre va derogar aquella reial ordre entre'l silenci de les esqueres.

A París i a la Presidència del Consell — afegiu — ha suprimit, en els límits extrems que la Constitució permet, tota concepció de la concordança dels pares no catòlics, ja que sobre'l de pares catòlites no hi ha coacció.

S'ha dictat la reial ordre sobre assistències dels militars a actes religiosos, i redactant el projecte sobre la missa de l'Església Sant en els Consells de Guerra.

La més exaltada passió no podrà negar-ho; la meva execució son els meus actes, i davant d'ells preguntar: Cóm ho desmentis mai, mai, en cap de les meves resolucions de Govern aquesta orientació?

Doncs invocant el meu passat tinc el dret d'exigir als homes de noble esperit que confin per al pereir.

Cap mida no tindrà eficacia si l'opinió no està preparada per a rebre-la.

El partit liberal anirà tan lluny com els dictats de la democràcia li exigeixin, però mantenint sempre el seu contacte amb la realitat, perquè en cada moment d'expansió no és l'últim església el que importa, sinó el que immediatament s'ha de pujar.

Ara el poble encamina la seva atenció cap al problema econòmic social, en el qual han pensat poc tots els partits.

L'emigració, la fam i l'analfabetisme, constitueix la miseria, no han sigut degudament combatuts pels partits polítics.

Molt nobles són els problemes de la consciència, però són més urgents els problemes de la vida.

Tot el cicle de reformes hi ha que acomiude-les, però la aprenentat és l'econòmico-social.

Per a les dues teories, la que afecta a la qüestió clerical i la que afecta a la econòmica, desitjo que arribin circumstàncies propícies; moments en què l'atenció nacional està entregada a altres altres, no són per a aquella favorables.

Qui podrà en l'actual instant deixar de posar el seu espírit en el Marroc i tant espanyols patien penalitats i luiten heroïcament?

Serà inútil acometre cap altra empresa; l'atenció del país i l'esperit del Govern està absort en aquest problema.

Ara no s'ha de pensar més en poder determinar la qüestió del Marroc.

Espero que ho conseguirem aviat.

Allavars, l'hora l'únic d'apremis, els liberals acometremostre la fundamental tasca a questa serà més ràpid i eficaç, quan més extensa i més intensa sigui la col·laboració que ens presten les forces de l'esquerra.

Ja vaig dir en el discurs que vaig promoure davant dels diputats provincials, citant l'exemple d'Itàlia.

Per això el moviment iniciat ens és grat; per això desprovei tan fundades esperances.

La direcció de Correus

Per més que'l president del Consell no ha volgut donar cap notícia relativa a la combinació d'alt personal, s'assegura que a la Direcció de Correus hi anirà un dels actuals subsecretaris, no determinant-se qui substituirà aquest.

El Marroc sagnant

La Conjunció

S'ha reunit el comitè de Conjunció republicano-socialista, acordant persistir en les campanyes sostingudes sempre pels conjunitors.

Oradors processats

Amb motiu del miting celebrat el diumenge a la Casa del Poble per la Juventut Socialista, han sigut processats quatre dels sis oradors que en ell varen fer us de la parla.

Intendència militar al Marroc

A Madrid i Sevilla s'estan organitzant dues companyies d'intendència militar expedicionàries al Marroc.

La que s'organiza a Madrid anirà a Ceuta, al mando de l'oficial militar senyor Barceló, i la de Sevilla a Larache al mando de l'oficial primer senyor Gómez.

El ministre d'Instrucció Pública ha firmat una R. O. destinant al regiment expedicionari a Larache al capità d'infanteria de marina don Carlos García i de la Vega.

Aquest, que va a cultivar una baixa, sortirà immediatament cap al Marroc.

De Marina

Martí a Cádiz després d'haver conferenciat amb el ministre de Marina, el comandant de l'esquadra general Piñal.

Seguidament a s'arribada embarcaron en el "Carlos V", vaixell insignia el qual sortirà immediatament cap al Marroc per a desempenyar una comissió.

També sortirà cap als ports d'Africa, en comissió, altres vaixells de guerra.

Intendència militar al Marroc

El ministre d'Instrucció Pública ha firmat una R. O. destinant al regiment expedicionari a Larache al capità d'infanteria de marina don Carlos García i de la Vega.

Aquest, que va a cultivar una baixa, sortirà immediatamente cap al Marroc.

Detenció

A la porta del Palau ha sigut detingut un home de mala traça que diu estar en possessió de la creu de Sant Ferran i que desitjava veure al rei.

L'altra dia estigué rondant el palau del President del Consell per a quel portà.

Abans d'anar a San Sebastià el rei presidrà un altre Consell de ministres a Madrid.

Detenció

A la porta del Palau ha sigut detingut un home de mala traça que diu estar en possessió de la creu de Sant Ferran i que desitjava veure al rei.

L'altra dia estigué rondant el palau del President del Consell per a quel portà.

Abans d'anar a San Sebastià el rei presidrà un altre Consell de ministres a Madrid.

Detenció

A la porta del Palau ha sigut detingut un home de mala traça que diu estar en possessió de la creu de Sant Ferran i que desitjava veure al rei.

L'altra dia estigué rondant el palau del President del Consell per a quel portà.

Abans d'anar a San Sebastià el rei presidrà un altre Consell de ministres a Madrid.

Detenció

A la porta del Palau ha sigut detingut un home de mala traça que diu estar en possessió de la creu de Sant Ferran i que desitjava veure al rei.

L'altra dia estigué rondant el palau del President del Consell per a quel portà.

Abans d'anar a San Sebastià el rei presidrà un altre Consell de ministres a Madrid.

Detenció

A la porta del Palau ha sigut detingut un home de mala traça que diu estar en possessió de la creu de Sant Ferran i que desitjava veure al rei.

L'altra dia estigué rondant el palau del President del Consell per a quel portà.

Abans d'anar a San Sebastià el rei presidrà un altre Consell de ministres a Madrid.

Detenció

A la porta del Palau ha sigut detingut un home de mala traça que diu estar en possessió de la creu de Sant Ferran i que desitjava veure al rei.

L'altra dia estigué rondant el palau del President del Consell per a quel portà.

Abans d'anar a San Sebastià el rei presidrà un altre Consell de ministres a Madrid.

Detenció

A la porta del Palau ha sigut detingut un home de mala traça que diu estar en possessió de la creu de Sant Ferran i que desitjava veure al rei.

L'altra dia estigué rondant el palau del President del Consell per a quel portà.

Abans d'anar a San Sebastià el rei presidrà un altre Consell de ministres a Madrid.

Detenció

A la porta del Palau ha sigut detingut un home de mala traça que diu estar en possessió de la creu de Sant Ferran i que desitjava veure al rei.

L'altra dia estigué rondant el palau del President del Consell per a quel portà.

Abans d'anar a San Sebastià el rei presidrà un altre Consell de ministres a Madrid.

Detenció

A la porta del Palau ha sigut detingut un home de mala traça que diu estar en possessió de la creu de Sant Ferran i que desitjava veure al rei.

L'altra dia estigué rondant el palau del President del Consell per a quel portà.

Abans d'anar a San Sebastià el rei presidrà un altre Consell de ministres a Madrid.

Detenció

A la porta del Palau ha sigut detingut un home de mala traça que diu estar en possessió de la creu de Sant Ferran i que desitjava veure al rei.

L'altra dia estigué rondant el palau del President del Consell per a quel portà.

Abans d'anar a San Sebastià el rei presidrà un altre Consell de ministres a Madrid.

Detenció

A la porta del Palau ha sigut detingut un home de mala traça que diu estar en possessió de la creu de Sant Ferran i que desitjava veure al rei.

L'altra dia estigué rondant el palau del President del Consell per a quel portà.

Abans d'anar a San Sebastià el rei presidrà un altre Consell de ministres a Madrid.

Detenció

A la porta del Palau ha sigut detingut un home de mala traça que diu estar en possessió de la creu de Sant Ferran i que desitjava veure al rei.

L'altra dia estigué rondant el palau del President del Consell per a quel portà.

Abans d'anar a San Sebastià el rei presidrà un altre Consell de ministres a Madrid.

Detenció

A la porta del Palau ha sigut detingut un home de mala traça que diu estar en possessió de la creu de Sant Ferran i que desitjava veure al rei.

L'altra dia estigué rondant el palau del President del Consell per a quel portà.

Abans d'anar a San Sebastià el rei presidrà un altre Consell de ministres a Madrid.

Detenció

A la porta del Palau ha sigut detingut un home de mala traça que diu estar en possessió de la creu de Sant Ferran i que desitjava veure al rei.

L'altra dia estigué rondant el palau del President del Consell per a quel portà.

Abans d'anar a San Sebastià el rei presidrà un altre Consell de ministres a Madrid.

Detenció

ESPECTACLES

Teatre Novitats

Compañía cómico-dramática del Teatre de la Comedia de Madrid. Avui divendres, nit a un quart de deu, 15 d'abril, grandíssim programa. Primer: El sainet en un acte de veritable èxit, «La Redacción». Segon: L'hermosa comèdia en tres actes de don Jacinto Benavente.

Lo cursi

Demà dissabte, represa de «Genio y figura». — Se despatxa en Comptaduría.

Teatre Còmic

Avui divendres. Nit a dos quarts de deu. Primer: Estrena en aquest teatre de la preiosa opereta

La novia del teniente

3 actes. Segon: Exit grandios, triomf colossal.

El bueno de Guzmán

Ovació al cuplet de La Canuta. Despampanant zambra gitana. Aviat: «La última Mascota». Diumenge, tard, a les 4. «La novia del teniente». A les 6. «El bueno de Guzmán» i «La alegría trompetera». Se despatxa en comptaduría.

Gran Teatre del Bosc

Empresa artística Carles Mestres. Avui divendres 4 juliol de 1913 a dos quarts de deu, nit.

LA FAVORITA

per la Sta. Conchita Callao. Demà dissabte sexta sortida de l'ovacionada diva,

Albertina Cassani

Entrada i butaca 175 pess. Entrada general 050 céntims.

Saturn Parc

CENTRE D'ATRACCIONS sempre nou, sempre alegre, sempre distret Unic centre que posseeix

Els Urals. Witching Waves

monumentals sports d'acceptació, èxit sens precedents sense cap perill i amb tot gener de gràdables emocions. «Tanagras». Recòrd de notabilitissimes artistes. «Teatre Cines». Tarda i nit experiències per

Lluïsa Mariscal

de l'assombrosa fenomen vulgarment nomenat de la «doble vista». Infinit d'experimentadores persones li han consultat l'estat de parents seus a Melilla fent la «comprobació telegràfica» hi han obtingut la contestació donada per «Lluïsa Mariscal». Basta veure-ho per a convence's de que's «pura veritat» i «ciència desconeguda». Fenomen Menier, home de foc. Banda de Alcantara tarda i nit.

ENTRADA DE PASSEIG 10 CENTIMS

FRONTO COMTAL

Nit a un quart d'onze. Gran partit extraordinari.

ROJOS: Sánchez, Teodoro, Carreras.

BLÀUS: Germans Erdosa.

Dades per cartells.

Queden nius tots els passos i entrades de favor.

TURO PARK

El millor centre d'atracció d'Espanya. Obert tarda i nit. Banda militar, Máquina voladora. Carrousel, Cafè Restaurant Carbo, 40 modernes atraccions.

Entrada, 25 céntims. Demà gran Castell de focs artificials.

Concerts

Gran Edén Concert

Assalt, 12.

Music-Hall, Concert, Restaurant París.

ALCAZAR

Gran Cafè Concert. Restaurant de primer orde.

Sarsuela alegres. Continuan Grans Debuts.

ROYAL CONCERT - MUSIC-HALL

Marqués del Duero, 106, davant Teatre Comtal

Grans Concerts tots els dies tarda i nit, per una important «Compañía de Varietàts».

Cinematógrafs

Grancine saló Doré

Avui divendres, programa de pel·lícules i

4 Colossals Attraccions, 4

Exit de «Lo-Ma-ni-kai» i son gentleman,

nombre jongleur. Ovacions contunes a la simpatia i sens rival cançoneista.

Adria Rodi

hi ha que veure l'elegància, la distància, l'hermosura de la gran artista «Adria Rodi».

«Adria Rodi». Exit de la gran atracció

The Lebrays

spont-pourri de cant, música i tir. Avui exit colossal

Germans Nácarretas

Pròxima i collosa la debuta.

Butlletí comercial

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotisió oficial

Oper. Diner Paper

Londres, 90 dies vista..... 28'82

— zec..... 27'42

Paris, xec..... 8'55

Madrid y piasses banca, a 3 d.v..... 9'30

Oper. Diner Paper

Deute Int. em. 1908 serie A... 82'50

B... 79'88

C... 79'50

D... 79'35

E... 79'30

F... 79'18

G... 79'10

G. H... 82'50

Amortisable serie A... 99'80

B... 99'50

C... 99'50

D... 99'15

E... 99'15

diff. series.....

serie A... 99'15

Oper. Diner Paper

Deute Int. em. 1908 serie A... 99'80

B... 99'50

C... 99'50

D... 99'15

E... 99'15

diff. series.....

serie A... 99'15

Oper. Diner Paper

Deute Int. em. 1908 serie A... 99'80

B... 99'50

C... 99'50

D... 99'15

E... 99'15

diff. series.....

serie A... 99'15

Oper. Diner Paper

Deute Int. em. 1908 serie A... 99'80

B... 99'50

C... 99'50

D... 99'15

E... 99'15

diff. series.....

serie A... 99'15

Oper. Diner Paper

Deute Int. em. 1908 serie A... 99'80

B... 99'50

C... 99'50

D... 99'15

E... 99'15

diff. series.....

serie A... 99'15

Oper. Diner Paper

Deute Int. em. 1908 serie A... 99'80

B... 99'50

C... 99'50

D... 99'15

E... 99'15

diff. series.....

serie A... 99'15

Oper. Diner Paper

Deute Int. em. 1908 serie A... 99'80

B... 99'50

C... 99'50

D... 99'15

E... 99'15

diff. series.....

serie A... 99'15

Oper. Diner Paper

Deute Int. em. 1908 serie A... 99'80

B... 99'50

C... 99'50

D... 99'15

E... 99'15

diff. series.....

serie A... 99'15

Oper. Diner Paper

Deute Int. em. 1908 serie A... 99'80

B... 99'50

C... 99'50

D... 99'15

E... 99'15

diff. series.....

serie A... 99'15

Oper. Diner Paper

Deute Int. em. 1908 serie A... 99'80

B... 99'50

C... 99'50

D... 99'15

E... 99'15

diff. series.....

serie A... 99'15

Oper. Diner Paper

Deute Int. em. 1908 serie A... 99'80

B... 99'50

C... 99'50

D... 99'15

E... 99'15

diff. series.....

serie A... 99'15

Oper. Diner Paper

Deute Int. em. 1908 serie A... 99'80

B... 99'50

C... 99'50

D... 99'15

E...